

GYORS LESZEK, ADJ 3 PERCET ISTENNEK!

A mogyorós pele, ha meglátja hullani a leveleket, elkezd készülődni, majd elvonul, hogy bevackolja magát télire. Te is tanulhatsz tőle, hogy sikeresebben küzdj meg a mindennapi kísértéseiddel. Hogy mi köze a kis pelének a kísértéshez?

Nos, a kísértésekkel kapcsolatban minden azon múlik, hogy időben felfigyelsz-e a jelekre, és hogy amikor érzed a távoli közeledtét, akkor kibírod-e, hogy ne kívánozz bele. Persze élvezet megtenni. Sőt, azt hisszük, hogy a kísértés pusztá felismerése, leleplezése által már védettek is vagyunk vele szemben. Elhítetjük magunkkal, hogy ha már látjuk, hogy ott van, akkor nyugodtan és biztonsággal táncolhatunk egy kicsit a szélén. És mivel tudjuk, hogy belelépnünk tilos, ezért még egy picit legeltetjük benne az érzékeinket, mintha csak füttyörszve nézelődnénk, azt tettetve, hogy ott sem vagyunk. Aztán néha olyasmikkal próbáljuk álltatni magunkat, mint hogy csak azért vagyok még mindig a kísértésem közelében, mert tudni akarom, hogy van-e még hatása rám. Vagy azért, mert be akarom bizonyítani, hogy az erős hitem birtokában már nem is félek tőle. Esetleg azért mert ismét szembe kell néznem vele. Sőt, hogy belássam, nem is volt benne semmi vonzó korábban sem. Ismerős stratégiák, ugye? De közben nem teszünk mást, csak engedelmessé válunk a legrejtettebb vágyunknak, hogy valami kis közünk mégis lehessen, még ha csak egy rövid időre is, a tiltott gyümölcshöz. És ez mind a legnagyobb csapda része. Egyrészt azért, mert ha ily módon folyamatosan hozzá láncolod magad, sosem szabadulsz meg tőle értékelhető mértékben. Másrészt pedig a kísértés egész egyszerűen nem így működik. Amikor ezeket a stratégiákat követed, már benne is vagy, nyakig. Mert a kísértés olyan, mint a jéggel borított víz. Elég a szélét elkapni, azután minden mozdulattal beljebb és beljebb kerülsz, majd hamar eléred azt a zónát, ahonnan önerőből kimászni már lehetetlen. Tanulj meg inkább a peléhez hasonlóan olvasni a jelekből: figyeld a vízfelszín a jég alatt, és ha fodrozódni látod, ott se lépj rá, ahol biztonságosnak tűnik, hanem távolodj inkább messzire még a parttól is. Mert ha meg is tart egy rövid ideig a vékony jég, észrevétlen csúszol a víztükör közepe felé, ahonnan már nincs visszaút. Az egyensúlyozás életveszély, akkor vagy biztonságban, ha az első jelre azonnal elkerülsz. Ám azt hiszem, mi már csak ilyen vakok vagyunk a jelekre, úgyhogy készülj fel arra is, hogy amikor fél úton jársz már a vízfelszín közepe felé, akkor eszedbe jusson majd az Ő nevét kiáltani.

„Hozzám kiáltottál a vészben és én megmentettelek. Mennydörgésben válaszoltam neked a felhőkből.”
Zsolt81,8